

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1986. SZEPTEMBER

ÁRA: 7,50 Ft

Beküldte: a Fóti I. sz. Napközi Otthonos Óvoda

Minden évszak nagy változásokat hoz az életünkbe. Természetesen az ősz is, amelynek most lépjük át a küszöbét. Időnként még perzselőn süt ugyan a nap, de a fecskék már gyülekeznek a villanydróton, s el is szállnak hamarosan délre a levélhervasztó, zimankós idők elől.

Az érett gyümölcs után a lomb is lehull, s nyugovóra térnek a fák, hogy tavasszal kipihenten, új virág- és levélkoronát öltsenek.

Az élet rendje, hogy szeptemberben a gyerekek is lépnek egyet előre. A kiscsoportos óvodások középsősök lesznek, a középsősök nagycsoportosok, akik pedig már a nagycsoportot is kijárták, belépnek az iskola birodalmába, amely telis-tele van felfedezőkre váró, izgalmas titkokkal.

Köszöntsük most közösen sok-sok szeretettel külön is a volt óvodásokat, akik immár iskolások, s kívánjunk nekik őszinte szívvel maradandóan kedves élményeket, kívánjuk, hogy érezzék magukat nagyon-nagyon jól az iskolában!

És még valamit! Ne feledjétek, kedves elsősök; a Dörmögő Dömötör elkísér benneteket, hű barátként, az iskola falai közé is, s továbbra is egyetlen vágya, hogy örömet szerezzen nektek.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek. Megjelenik havonta.
XXX. ÉVF. 9. sz.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502. Telefon: 668-457. Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374. Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,—Ft, egész évre 90,—Ft.

86.0553 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032

A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

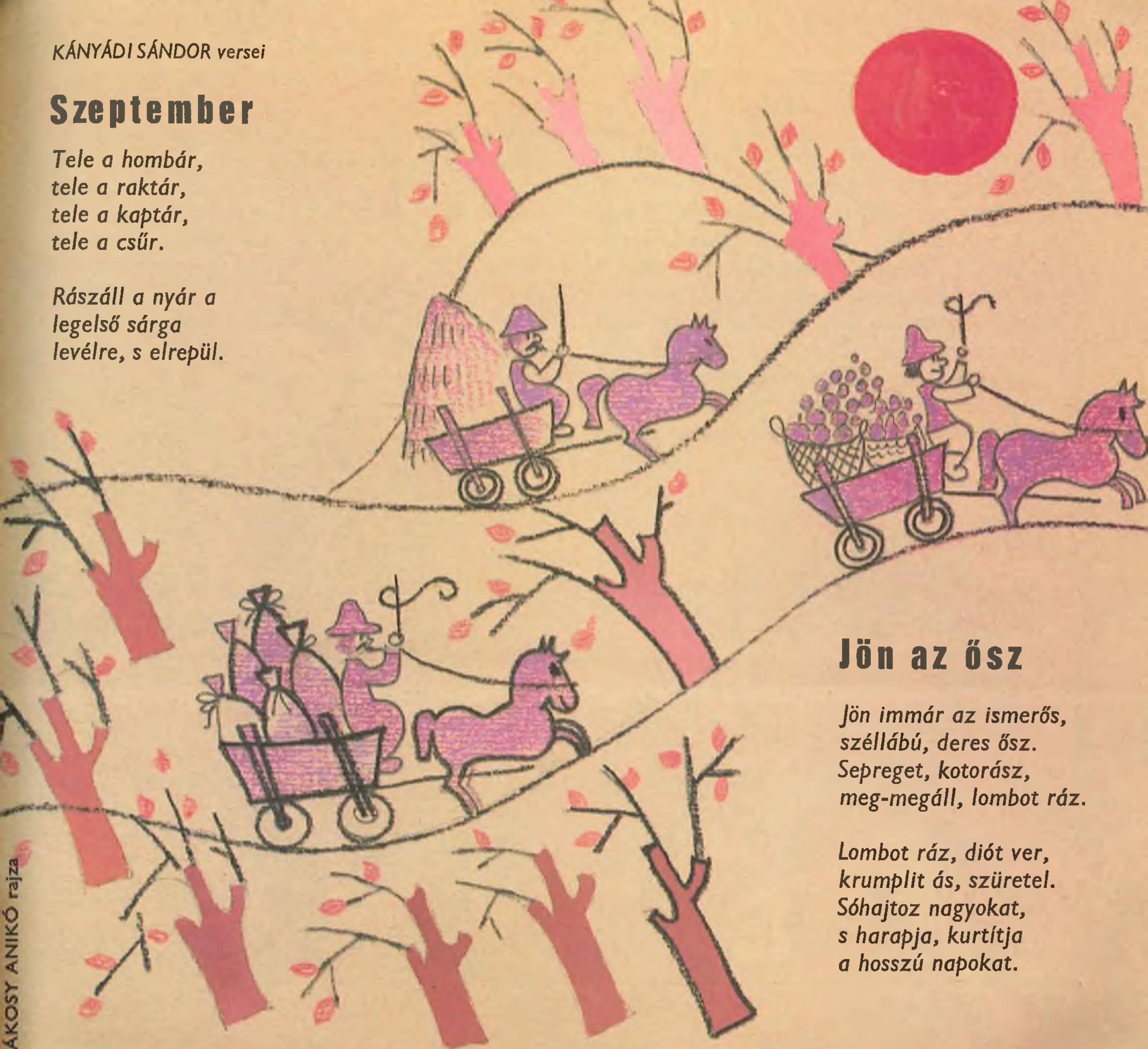
Belső munkatársak:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező,
Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

KÁNYÁDI SÁNDOR versei

Szeptember

Tele a hombár,
tele a raktár,
tele a kaptár,
tele a csűr.

Rászáll a nyár a
legelső sárga
levélre, s elrepül.

Jön az ősz

Jön immár az ismerős,
széllábú, deres ősz.
Sepreget, kotorász,
meg-megáll, lombot ráz.

Lombot ráz, diót ver,
krumplit ás, szüretel.
Sóhajtoz nagyokat,
s harapja, kurtítja
a hosszú napokat.

RÁKOSY ANIKÓ rajza

KRÚDY GYULA

Künn a ménes

A lánglelkű költő, Petőfi Sándor, szerette a Hortobágyot. Hej, be sok szép versében zengi a rónaság dicséretét! Egy nagyon szép verse így kezdődik: „Künn a ménes, künn a pusztán, / a betyárok országútján . . . "

Ahogy közeledtek a gémeskúthoz, egy ember jött feléjük.

Egyenes termetű, széles vállú magyar volt, kék ingben, gatyában és csizmában. Fekete bajusza csaknem a füléig ért, bár sokszorosan meg volt csavarintva. Öreg ember volt, de nem látszott meg rajta. Fekete haja, amit hátul összefont, deresedett gyöngén. A kalap alól végignézett a jövevényeken, aztán parolázott velük. Csak annyit mondott:

— Fogadj isten!

Ez volt Gőz Imre, a város ménesgazdája.

A fiúk letelepedtek a fűre, a kút árnyékába, hogy kipihenjék magukat.

A kúttól nem messzire sásból és kukoricakóróból épült kis házikó volt. Se ablaka, se ajtaja: úgyse lakott benne senki, az élelmiszereket tartották benne. Bogrács volt előtte, abba mindjárt belekukkantott Viola: hogy mit főztek tegnap. A mai ebédet ő főzi meg, készülődött is hozzá.

A ménesgazda bement a kunyhóba, a komondor hegyező fülekkel telepedett le az asszony mellé a földre.

Csend volt a tájon. A ménesből nem látszott semmi. Isten tudja, hol delel most. A gémeskút hosszú-hosszú vályúja körül a sárba száradt nyomok mutatták csak, hogy itatóba ide hajtják a lovakat. A kunyhó háta mögött egy apró, zömök lovacska harapdálta a füvet.

A ménesgazda hol bement a kunyhóba, hol kijött. Csóválta a fejét, valami nem lehetett rendben. A szeme elé emelte a kezét, és a napba nézett, majd nyugat felé meg körül az ég alján.

— Förgeteget kapunk! — mondta egyszerre. — Hogy nem jönnek avval a ménessel!...

Nézelődött jobbra-balra a pusztán. Aztán felült a lovára, mintha más ember a székre ülne, megszorította a terhelőjét a paripának, ráhajolt a nyakára, és súgott valamit a fülébe: a paripa szélvészként nyargalt el.

A vén csikós, ráfeküdve a ló nyakára, csizmasarkával tartotta csak magát a vágtató ménen. Széles inge, gatyája lobogott, mintha szárnyai volnának. Akkor se mehetett volna sebesebben, mint ahogy ment.

Pár perc alatt összeolvadt alakja a messziséggel.

(*Részlet*)

SZÁVAY EDIT rajza

TÓTH ÉVA versei

Kukoricát kapáltam...

Kukoricát kapáltam,
kenyeret kerestem,
király kertjét kaszáltam,
koronát kerestem,
király lányát megláttam,
kivirult a kedvem,
üsse kő a koronáját,
adja nekem a leányát!

Majom a tükörben

Milyen mulya ez a majom!
Mindig engem majmol!
Ha felemelem a karom,
majdhogy meg nem karmol,
ha kinyújtom a nyelvemet,
nyelvet ölt rám ő is,
ha kibújnék a bőrömből,
tán kibújna ő is!

GALAMBOSI LÁSZLÓ

Kalap

Cseperészett a csapom.
Vizes lett a kalapom.
Föltettem a gyertyánfára.
Fészket rakott rá a kánya.
Kánya fölött szarka lakott.
Följebb lopta a kalapot.
Tükröcskékkel kicifrázta.
A baglyot a hideg rázta.
Irigykedett. Erős szárnya
a szarkát jól kupán vágta.
A madarak összevesztek.
Hónapokig pereskedtek.
Bíráskodott sólyom, vércse.
Kalapomat széjjeltépte
hetven pajkos cinege.
Peti fiam, hiszed-e?

SOMORJAI ÉVA rajzai

A nehéz kérdés

Csukcs népmese

Összetalálkozott egyszer a barnamedve meg a jávorszarvas. Azt mondta a medve: — Jó egészséget, jávorszarvas! — Neked is, medve! — A medve végignézett magán, aztán a jávorszarvasra pillantott, és így szólt: — Ez aztán a fura dolog! Miért nem hasonlítunk mi egymáshoz? — Elcsodálkozott a jávorszarvas. Megkérdezte: — Mi hát a különbség közöttünk? — Hogy mi? — mondta a medve. — Hát a te fejeden ágas-bogas fa nő, az enyémen meg semmi!

A jávorszarvas végignézett magán, aztán a medvén, és azt mondta:

— Csakugyan nem hasonlítunk egymáshoz! Mindenünk különbözik: a szőrünk, a lábunk — vajon mi az oka?

— Gyere velem — mondta a medve —, útközben majd találkozunk valakivel, az talán megmagyarázza.

Elindult a jávorszarvas meg a medve. Nemsokára egy kőszáli kecske baktatott velük szembe.

Megörült neki a medve, nyomban megkérdezte tőle:

— Mondd meg nekünk, miért különbözünk mi egymástól? Meg te sem hasonlítasz egyikünkre se!

A kecske elcsodálkozott a kérdésen. Azt kérdezte:

— Hát én nem hasonlítok hozzátok?

— Nem hát — mondta a medve —, hiszen a te fejeden két vastag rúd nőtt, a jávorszarvasén meg ágas-bogas fa, az enyémen pedig semmi.

Még jobban elámult a kőszáli kecske. Azt mondta:

— Sohasem fordult meg az eszemben, hogy nem hasonlítunk egymáshoz!

— Üljünk le, és gondolkozzunk rajta, miért nem hasonlítunk — javasolta a medve.

Leültek a tisztáson, és törni kezdték a fejüket. Sokáig törték.

— Én már nem gondolkodom tovább — szólalt meg egyszer csak a jávorszarvas. — Belefájdult a fejem.

— Én is szédülök már a nagy fejtöréstől — kapott rajta a kecske.

Azzal felugrottak, és elszaladtak.

A medve ottmaradt. Azt mondta magában:

— No, már tudom, miért nem hasonlítunk egymáshoz! Mert a jávorszarvas meg a kőszáli kecske buta, mint a föld. Még gondolkodni se tudnak. Azért is nő a fejükön mindenféle furcsaság. Megszöktek a nagy kérdés elől.

Fordította RAB ZSUZSA

SÓTI KLÁRA rajza

KÁNTOR ZSUZSA

Csiszi-Csosza ház

Búcsúzott a nyár.

Meleg párákkal, pirosló alkonyattal búcsúzott. Aztán elhalványult a pirosa, bedobta a szél — a kéket.

Kék este volt. Szép este volt.

Csiszi bácsiék kihajoltak az ablakon szellőzködni, nézelődni. Már akkor feljött a hold, megvilágította a szűk kis utcát.

Egyik sarkon a közért, a játékbolt a másikon, középen a tejes,
éppen afölé került ezüst dísznek a kiflihold. Csak úgy szórta a fénysugarait. Jutott Tóbiásra is, aki
trikó-kisnadrágban
éppen akkor
végezte esti edzését. Fel az innensőn,
eltűnt
a túlsó
sarkon;
körbe-körbe futott a ház körül. Szemközt, az egyik ablakból mulatságos grimaszokat vágott egy hórihorgas kamasz valakire. Hogy kire, azt ők már nem látták, hogy a
farmernadrágos,
szépséges,
Szédült Pepire,
aki a földszinti ablakban könyököl, és a szeme sarkából figyeli a pimaszt, de mintha azt nézné,
milyen lazán fut,
milyen könnyedén,
jó stílusban
Lovas Tóbiás.

Nem tudja ezt Tóbiás maga sem, és nem is tudja meg soha. Boldog: őt nézik, őt csodálják!

Autók suhannak át a szűk kis utcán, a járdaszéleken sorjázó autók között. A körútról idehallatszik, ahogy meg-megcsikordul a síneken egy-egy villamos kereke.

Az a messzi csillag kapta magát,
le az égboltról,
ráült a
tejbolt tetejére.
Úgy tűnt most, hogy közelebb van hozzájuk, mint a körút.

És minden
olyan régről
ismerős...

— Jaj, Csiszikém — sóhajtott Csosza néni —, tudod-e, hogy mi lakunk itt a legrégebben a mostaniak közül? Bonifác mondta. Ő csak tudja! Minket aztán mindenki ismer! Majd még ez lesz a — Csosza-ház!

Erre már felkapta a fejét:

— Miért Csosza? CSISZI!

— Ejnye már, te csak mindig magadra gondolsz! Önző vagy! Hiú!

— Még hogy én!? Mikor voltam az? Gondolok én magamra valaha is? Mindig csak rád. Mindig csak másra.

— Nono! Na-na!

Nem sértődős különben, de ezt most nagyon a szívére veszi. Behúzza az ablakból a fejét: elég! Nem szellőzködik tovább. Inkább rágyújt egy cigarettára odabent.

De még mielőtt rágyújtana, szólítják engesztelőn:

— Ugyan már, ne mérgelődj! Ugyan már, gyere vissza! Támadt egy remek ötletem. Ez lesz a: Csiszi-Csosza-ház. Csak úgy emlegetnék eztán a mieinket: ez is a Csiszi-Csosza házból való. Ehhez mit szólsz? Így jó? Elképzelhető? Vagy tán nevetséges?

Már erre csak a vállát vonja meg:

— Nekem ugyan mindegy! — dünnyögi megenyhülve —, tőlem úgy is nevezhetik. Már miért ne? — Lehetséges.

És újra csak fej fej mellett kihajolnak az ablakon. Szellőzködnek, nézelődnek. És mit látnak a meleg, párás estében, melynek már elhalványult a pirosa, és kék színekben pváskodik?

Azt látják, hogy jönnek az utca két sarkáról is a népek, jönnek-jönnek csoportosan. Egyesével, párosával, ki hogyan... Csak úgy tódulnak, s turistabuszokból zúdulnak kifele várost nézni az utasok.

Ki gyorsan szedi a lábát, ki csak úgy sétafikál.

A vezetőjük megáll a kapu előtt. Fennhangon magyaráz:

— Híres, szép kapu. Sárkányos kapu. Ez a neve.

Figyelnek a turisták, olyik bólogat, olyik jegyezget a füzetébe, van, aki fennhangon mondja:

— Hű, de szép! S hát még a ház!

— Ez a híres-nevezetes Csiszi-Csosza-ház — mondja erre a vezető. — Régi nagyon, megvan ez száz-, talán ezer éves is. Erről írt tudós könyvet Tóth E. Bonifác.

Kattognak a fényképezőgépek. Egy golfnadrágos, kockás kabátos ember, kinek a szája szélén kurta pipa füstöl, éppen az ő ablakukat veszi célba. Jó a fény.

Mert mögötte az a messzi csillag éppen ott ül a tejbolt tetején. Balfelől meg, az ég peremén — mint reflektor — ott a hold.

Ezt látják — mert így képzelik el — Csiszi bácsi, Csosza néni, ahogy kihajolnak elábrándozva az ablakon. Egyik így, másik úgy! Nézik. De szép!

Mint, mikor moziban pereg a kép.

STUIBER ZSUZSA rajzai

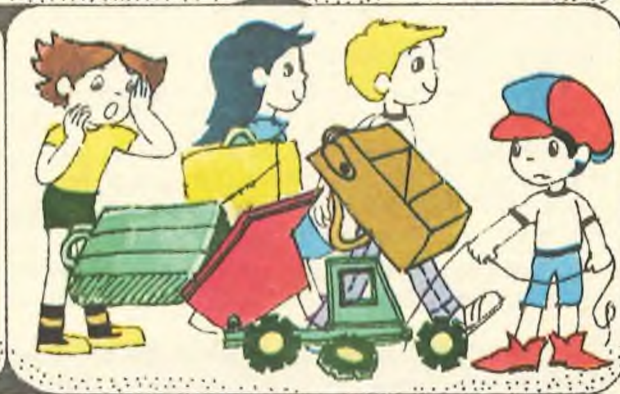

ÖCSI, BÁTYÓ és a NEHÉZ TÁSKA

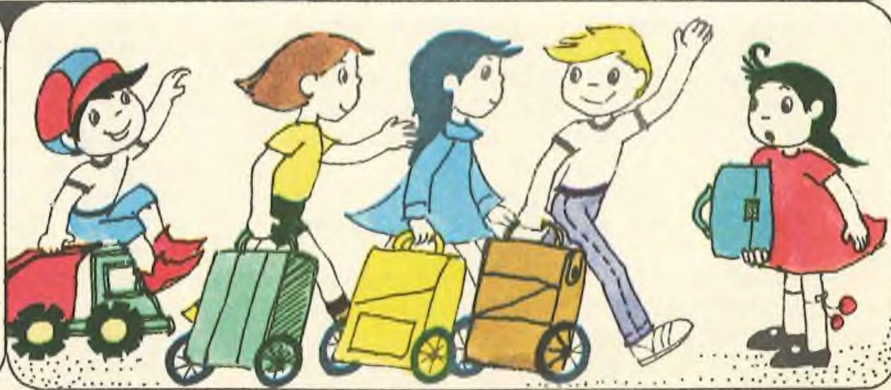

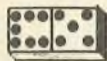

Marék Veronika

Röptető

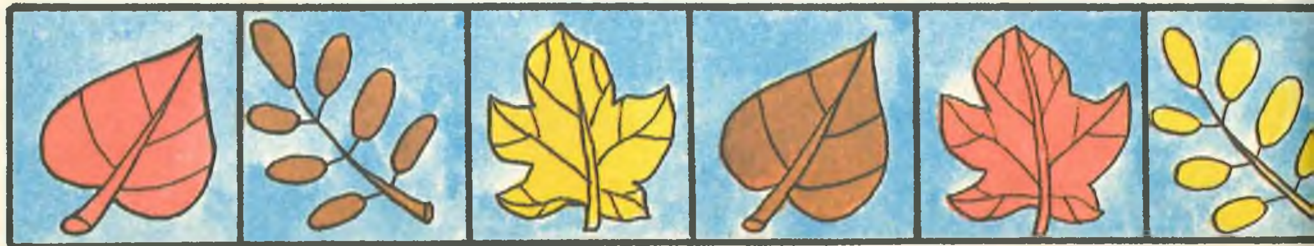
Kivágós játék

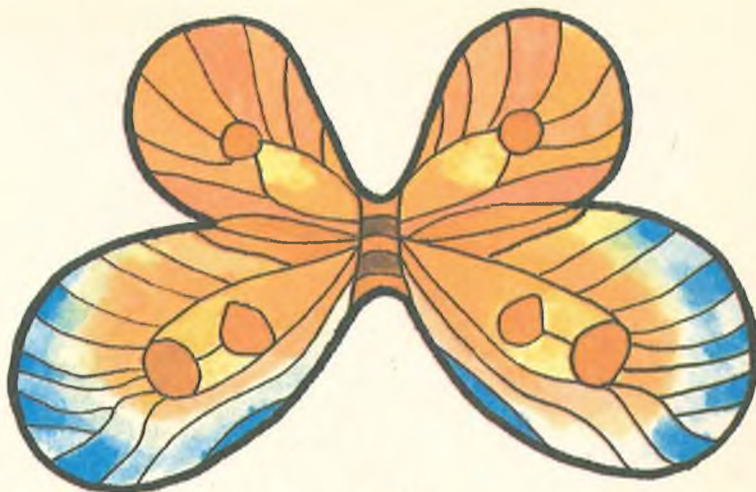
EZ A MELLÉKLET,
EMELD KI A LAPBÓL!

MÉSZÁROS EMŐKE terve alapján
rajzolta MADÁR ESZTER

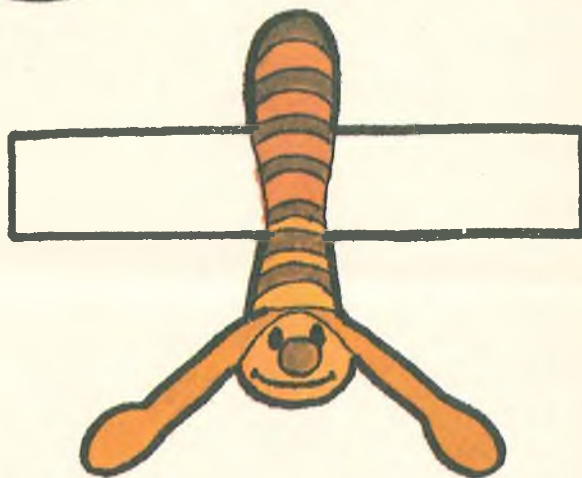
Cinege góga, hol voltál?
Lencse, borsó kapálni.
Hát ha tél lesz, hová lész?
Van lyukom, belé búvom.
Hát ha lyukad béfonik?
Van kapám, kikapálom.
Hát ha kapád eltörik?
Van kovácsom, megcsinálja.

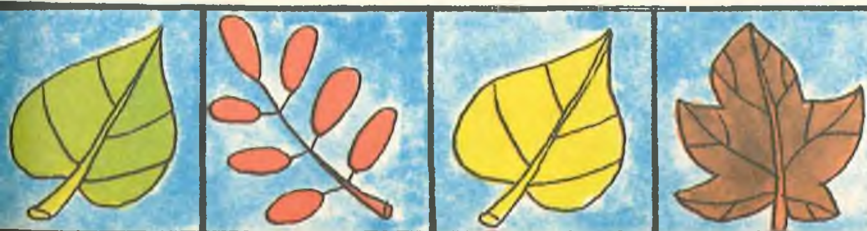
Jár a baba jár,
Mint a kismadár,
Holnapután a kert alatt
Lepkét is fog már.

ÚTMUTATÓ A KÖVETKEZŐ OLDALON!

Ezekre a falevelekre a 25. oldalon található KIRAKÓS REJTVÉNY megoldásához lesz szükséged.

ÚTMUTATÓ

Vágd körül az előző oldalon látható madarat és lepkét a zöld, illetve a fehér csíkkal együtt! Tekerd a madaras csíkot az ujjad köré, és ragaszd össze a két végét az ujjad vastagsága szerint, mintha gyűrű lenne.

Most vágd ki a szárnyakat, és ragaszd a madár szárnyának közepét a halvány zöld gyűrű tetejére, ahogy rajzunkon láthatod! Mozgasd a karodat *könyökből* fel és le, hadd repüljön *szép, nagy, lassú szárnycsapásokkal* a madarad!

A pillangót hasonló módon „ültesd" az ujjadra, mint a madarat: ragaszd a szárnyak közepét a törzsre! De a pillangó másképp repül, mint a madár! Ha röpteted, az *ujjad* külön is mozogjon, hiszen a lepke *apró, rezgő mozdulatokkal* szálldos virágról virágra.

Mintáink alapján több lepkét és madarat készíthetsz. Vághatod a formákat színes papírból, vagy festheted kedved szerint. De ne kartonnal, hanem vékonyabb papírral dolgozz!

TANDORI DEZSŐ

POSZI VÁNDORLÁSAI

Mese egy barátkáról: poszátánkról

Nyárra az ősz — hozza árnyát.
Gyülekeznek a poszáták.
Mennek a is bodzaevők,
megkeresni a szebb időt,
napos eget, hol rovarok
serege mindig kavarog,
ahol még télen is akad
ízletes poszáta-falat. —
Kipottyant a fészekből,
így került hozzánk Poszi.
A poszáta-életről
csak mesét tud mondani!
Tavaszi, őszi mese:
nem lehet nyugta sose.
Mintha ébresztője szólna,
nekilát, és — vándorolna.
Persze, mindig éjszaka:
Afrikába és — haza.
Ugrál, és jókora zajt csap.
A többi madár sem alhat.
Visszük az előszobába,
halványzölden ég a lámpa,
poszáta-ég csillagfénye,
van ott mód a repülésre!
— Máskülönben oly szelíd.
Nagy poszátaszemeit
ránk mereszti — jó barátja
az embernek a barátka.

RÁKOSY ANIKÓ rajza

Máté egy napon megkapta a szemüveget, amit a doktor bácsi rendelt.

Nahát, ez csuda elegáns!

Lám, az én unokám! Most még jobban hasonlít rám!

ennek azért örült egy picit...

De Máté ezt hitte is, nem is, és csak lógatta az orrát, a szemüveggel

Stefike nem szólt semmit, amikor meglátta. (Nem is tudott beszélni.)

CSAK BÖGÖTT.

Hiába mondták:

Nézd Stefike, milyen szép szemüveget kapott Máté!

STEFIKE még JOBBAN BÖGÖTT!

Senki sem tudta megvigasztalni

a postás pedig adott neki egy -t (aztán alig bírta visszavenni tőle)

a szomszéd pedig mondta neki, hogy „utyuri-mutyuri" (igaz, jót akart vele ...)

a földszinti pedig neki akarta adni a hörcsögét, de Stefike nem kérte (talán mert nem sípolt.)

És

STEFIKE EGYRE JOBBAN BŐGÖTT!

Ezalatt Máté papírból készített valamit...

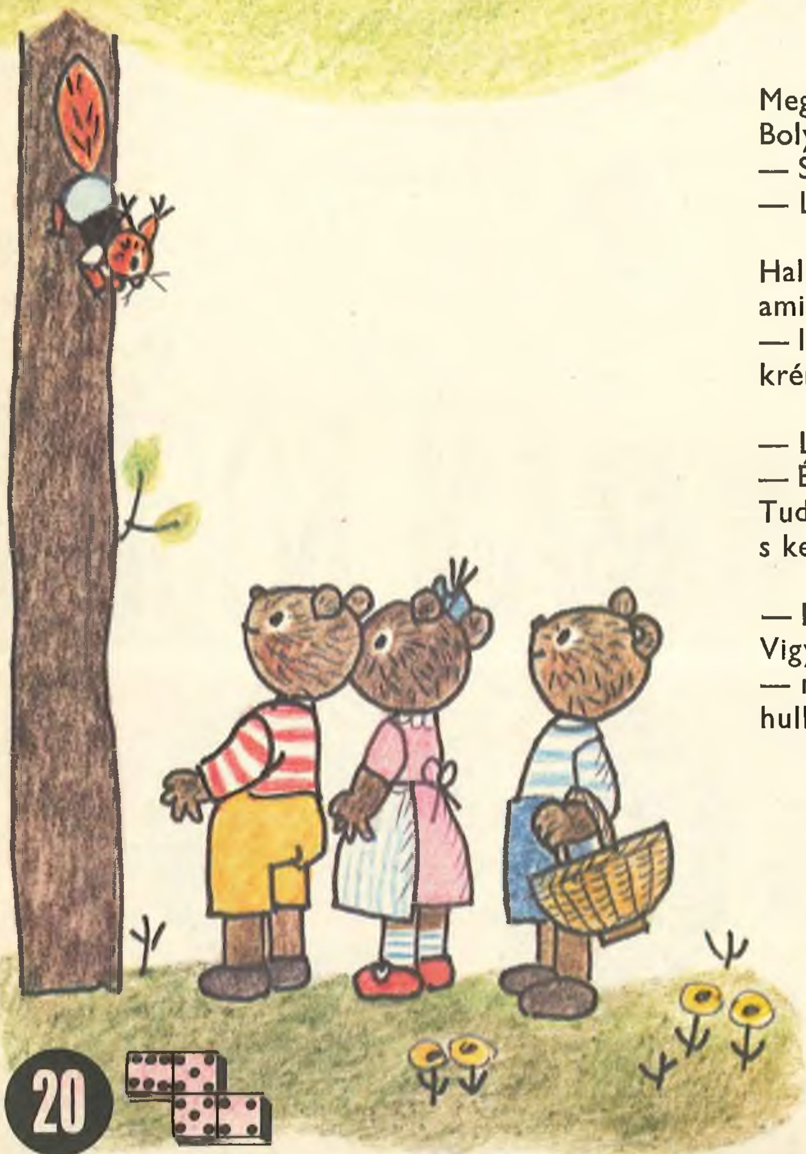

...ÉS EZUTÁN: Stefike egész nap csak mosolygott, és vele mosolygott Máté is!

Írta és rajzolta KOLTAI ÉVA

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK

Megérett a sok mandula.
Bolyhos héjuk nyílik máris.
— Szüretelünk! — mondja Bori.
— Lesz majd krémünk, sőt tortánk is.

Hallja ezt a mókus koma,
amint ágról ágra rebben.
— Imádom a mandulát, de
krémet, tortát még nem ettem.

— Légy vendégünk! — rikkant Berci.
— Én már majdnem cukrász vagyok.
Tudok krémet kevergetni.
s kenegetni tortalapot.

— Hozom már a verőpóznát.
Vigyázz, mókus, el ne érjen!
— mondja Marci, s a mandula
hullik már, mint a hó télen.

MANDULASZÜRETE

Csakhogy igen magas a fa,
a pózna meg, sajnos, rövid.
A legfelső ágakon még
sok-sok gyümölcs ingerkedik.

Ott maradjon jövő nyárig?
Nem, nem! Az már nagy pazarlás.
— Tudjátok mit? Segítek én!
— kiáltja a mókus pajtás.

Felszökken a fatetőre,
lombok között sürög-forog,
ledobálja a mandulát...
— Győzzétek csak szedni, bocsok!

Fejtörésre nincs sok idő.
Mandulát kell törni. Gyerünk!
Ha dolgozunk mind a négyen,
egykettőre készen leszünk.

Darálnak és kavargatnak.
— Még egy csipet vajat bele!
— Megkóstolom: nem túl édes?
— Vigyázz! Elfogy így a fele.

Dörmi anyó szól a házból:
— Kérnétek-e már uzsonnát?
— Köszönjük, nem — válaszolnak.
— Elkészült a *saját* tortánk.

F. GYÖRFFY ANNA rajzai

„Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok...” *Rajzpályázat*

Felhőtlen, tiszta estén gyere ki a szabadba, nézz az égre, és válassz magadnak csillagot! Gyerekcsillagot. Képzeld, hogy olyanná teheted, amilyenné csak szeretnéd, az történhet rajta, amit megálmodsz, úgy rendezheted be, ahogy neked tetszik!

Kérdezed, hogyan jutsz oda?

Talán meserakétával vagy repülő autóval, vagy valami egészen mással, amit csak ezután találsz ki.

Mit szólnál például egy olyan csillaghoz, amelyet gyönyörű, sosemvolt virágokkal ültetnél tele? Vagy egy mesecsillaghoz? Olyanhoz, ahol bármi, amihez hozzáérsz — hegy, folyó, fa —, nyomban ehetővé, ihatóvá válna? Hát egy strandcsillaghoz, amelyen egész évben meleg van és lubickolni lehet? No és egy könyvcsillaghoz, amelyen ott van a világ minden mesekönyve? De mondhatunk valami egészen mást: tegyük fel, hogy utazócsillagod van. Minden más csillagot felkereshetnél vele. Tetszik? Vagy ennél is jobban szeretnél talán egy olyan csillagot, amelyre egész sereg barátot hívhatnál össze? Mind a te barátaid lennének!

Csupán egyvalami nem lehet ezen a csillagon: durva szó, ellenségeskedés, háború. A béke csillagait álmodjuk; békés csillagokkal övezzük a Földet, más országok gyermekeit is meghívjuk: játsszanak velünk, és téged is várunk! Fogj papírt, ceruzát, festéket, ollót; fess, álmodj, *rajzold le a te csillagodat,* ahogyan te képzeled, aztán vágd körül, és küldd el Dörmögőnek! Ha még kicsi vagy és nehezedre esik csillagot rajzolni, legyen a tied kerek! Hiszen közelről kerek minden csillag! A felnőttek is segíthetnek kitalálni, milyen békés célokra használhatnánk a csillagokat. *November 20-ig* van idő; addig várjuk a rajzokat! A legszebbek megjelennek!

MADÁR ESZTER rajza

Címünk: **Dörmögő Dömötör** szerkesztősége, **1502 Budapest. Postafiók 112**

A BUMMI c. NDK-beli gyermeklap felhívása alapján

Találós kérdés

Szőrmebunda, zöld selyem,
kint terem a réteken.

(Fű)

HORVÁTH ZOLTÁN fotói

Kora őszi kirándulások alkalmával szinte kínálják magukat a természetben az érdekes játékok, csak meg kell látni őket. Észre kell venni a mákgubóban a babát, a száraz növényi szálakban a sokféle formát, amelylyé alakulhatnak.

Nagyanyáink és az ő nagyszüleik javarészt ilyen ötletes, maguk készítette játékokkal játszottak és nagy szerencse, hogy a hajdúsámsoni Vitéz néni még emlékszik rájuk. Csutkababáját, rafiából vagy más növényszálakból font játékait itt láthatod képeinken. Szeretnél hasonló játékokat? Csak néhány kukoricacsutka, rafia, hosszú, erős fűszál vagy sustya (kukoricaháncs) kell hozzá. Később az elkészült figurákkal bábszínházat is játszhatsz. A paraván egy alacsonyabb bokor vagy élősövény lehet; a rögtönzött mesét, verset, dalt közösen találhatja ki a társaság, a család. Jó mulatság a szabadban az ilyen játék!

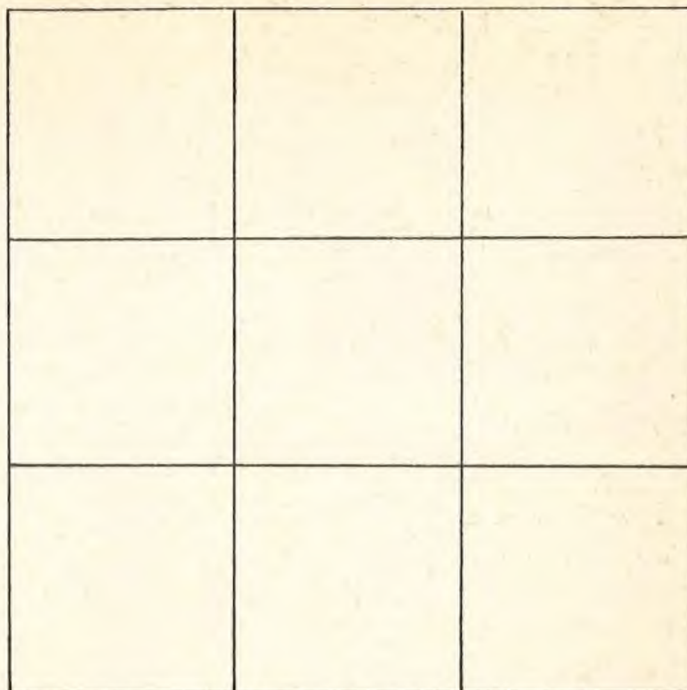

Kirakós rejtvény

(Vízszintes? Függőleges?)

Mellékletünkön szép, színes leveleket találsz. Vágd körül, és helyezd el őket ezekbe a kockákba a következőképpen!

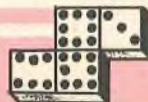
Vízszintesen (azaz egymás mellé) mindig *egyforma alakú* levelek kerüljenek, *függőlegesen* (azaz egymás alá) pedig mindig *egyforma színűek!* Ha jól oldottad meg a feladatot, egy bizonyos levél kimarad. Melyik az? Megfejtésül ragaszd papírra ezt a levelet, és küldd el Dörmögőnek!

MADÁR ESZTER rajzai

Hányan vannak?

Az erdőben sok , , és lakik. Közülük néhányan egy tisztáson pihennek az őszi napsütésben. Hányan napoznak, ha összesen 10 lábuk van? Több helyes megfejtés is lehetséges. Szerinted melyik állatból hány lehet a tisztáson? Rajzold le őket, és küldd el rajzodat -nek!

Kedves Gyerekek!

Biztosan tudjátok, milyen rossz érzés kicsúfoltnak lenni. Mindenkinek lehetett már része ilyesmiben az utcán, a téren vagy az óvodában. Engem is sokat csúfoltak gyerekkoromban, mert — mi tagadás — dagi voltam. Így könnyű megértenem Dobák Andrist, aki nem szívesen megy az óvodába, mert ott kinevetik, csúfolják a többiek. Andris ugyanis dadog. A gyerekek még nem ismerik igazán, mert új fiú a csoportban, ezért még nem tudják, amit én tudok róla: irigylésre méltó fiú! Nagyon ügyesen számol, tornázik és rajzol. Ezt a tűzoltóautót nekünk rajzolta:

Barlangposta

Gyimesi Györgyi szeret mesélni a kistestvérének. Legjobban sikerült meséjét most Andrisnak és valamennyi kicsúfolt gyereknek küldi:

TÖHI, A VÍZILÓ ma nagyon szomorú volt, mert bármerre ment, mindenhol kicsúfolták, kinevették. A nagy hasa miatt gúnyolták. Töhi a legszívesebben elbújt volna, de nem tehette. Körülvették az állatok, mindenki mondott rá valami rosszat.

— Behemót! — rikácsolta a papagáj.

Töhi majdnem elsírta magát, amikor megjelent Bobi, a vízilólány.

— Mi baj, Töhi?

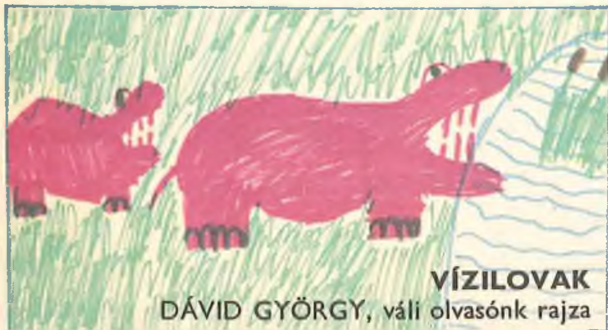
— Mindenki csúfol, senki nem szeret engem!

— Senki? Hiszen én szeretlek! Nekem te vagy a legjobb barátom!

— Igazán? Kérdezte Töhi megilletődve.

— Igen! Persze!

És a két víziló kézenfogva, vidáman sétálni indult. A többi állat pedig irigykedve nézte, milyen jól megértik egymást.

VÍZILOVAK
DÁVID GYÖRGY, váli olvasónk rajza

Lassan beköszönt az ősz, de „Esőtől mi nem félünk!"

KŐRÖS MARIANNA 4 éves, budapesti olvasónk rajza

KIRSCH MELINDA 3 és fél éves, veszprémi olvasónk rajza.

BALÁZS MIKLÓS 5 és fél éves, budapesti olvasónk rajza

Remélem, lesz még részünk kellemes őszi napsütésben is. Mindnyájatokat szeretettel üdvözöl

Dörmögő Dömötör

Júliusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:

A családi esernyővásárlás után két ernyő maradt a kirakatban.

Az ejtőernyős a rétre szállhat le a legveszélytelenebbül.

Jutalmat kaptak:

Benke Krisztián, Pirtó
Benke Sándor, Pirtó
Bodó János, Kompolt
Csaba Krisztián, Hódmezővásárhely
Csillag Mária, Dévaványa
Dobos Norbert, Baktakék
Fazekas Beáta, Budapest
Fekete Péter, Szegvár
Gilicze Dávid, Budapest
Győrffy Éva, Gyál
Horváth Ágnes, Kozármisleny
Horváth Brigitta, Baja
Horváth Nikolett, Szombathely
Horváth Petra, Marcali
Koloszár Milán, Hegyeshalom
Kovács Rita, Kunmadaras
Kozma Péter, Budapest
Krasztina Zoltán, Csákvár
Lakatos László, Szerencs
Mazurka Éva, Szuhogy
Mátravölgyi Mariann, Székesfehérvár
Molnár Zita, Balatonfüred
Nagy Ágnes, Tát
Pozsgai Tamás, Mohács
Simon Dávid, Salgótarján
Szalkai Réka, Budapest
Szőke Anna, Hódmezővásárhely
Tarcsay Beáta, Szeged
Tóth Judit, Őriszentpéter
Vágvölgyi Balázs, Szentbalázs
Veszprémi Nóra, Budapest

Zöld erdőben, zöld mezőben sétál egy madár;

Kék a lába, zöld a szárnya, jaj, de gyöngyön jár!

Hív ő engem útitársnak, el is megyek már;

Hív ő engem útitársnak, el is megyek már.

(Népköltés)

F. GYŐRFFY ANNA rajza

